

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak nrs. 08/30578 en 08/30580 van de
voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Amsterdam, van 12 september 2008 in het geding tussen:

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 24 augustus 2008 heeft de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) een aanvraag van (hierna: de vreemdeling) om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 12 september 2008, verzonden op dezelfde dag, heeft de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Amsterdam, voor zover thans van belang, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 18 september 2008, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. A.W.M. Bijloos, lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. S.P.M. Zwinkels, ambtenaar van Staat.

w.g. Bijloos
lid van de enkelvoudige kamer

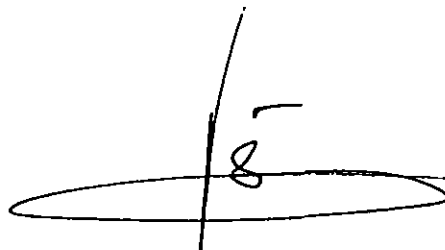
w.g. Zwinkels
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 17 oktober 2008

309-563.

Verzonden: 17 oktober 2008

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' shape with a horizontal line across it, and a small '8' or similar character to the right.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

Rechtbank 's-Gravenhage
zittinghoudende te Amsterdam
vreemdelingenkamer

Uitspraak

artikel 8:81 en 8:86 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb)
j° artikel 71 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000) en
artikel 8:70 van de Awb j° artikel 94 en artikel 106 van de Vw 2000

reg. nrs.: AWB 08/30580 (voorlopige voorziening)
AWB 08/30578 (beroep asiel)
AWB 08/30581 (beroep vrijheidsontnemende maatregel)

V-nr.:

inzake: die stelt te zijn) geboren op van (gestelde)
Iranse nationaliteit, verblijvende in Detentiecentrum Oude Meer te Oude Meer,
eiser/verzoeker, hierna te noemen: eiser,
gemachtigde: mr. J.M. Niemer, advocaat te Amsterdam.

tegen: de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie, verweerder,
gemachtigde: mr. J.H. den Haan, ambtenaar bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst
van het Ministerie van Justitie.

I. PROCESVERLOOP

1. Op 19 augustus 2008 is eiser op grond van artikel 3 van de Vw 2000 op de luchthaven Schiphol de toegang tot Nederland geweigerd. Ten aanzien van eiser is op dezelfde datum de vrijheidsontnemende maatregel op grond van artikel 6, eerste en tweede lid, van de Vw 2000 toegepast.

2. Bij beroepschrift van 24 augustus 2008 heeft eiser beroep ingesteld tegen het besluit van verweerder tot oplegging van de vrijheidsontnemende maatregel. Ingevolge artikel 94, eerste lid, van de Vw 2000 strekt het beroep tevens tot een verzoek om toekenning van schadevergoeding.

3. Op 24 augustus 2008 heeft eiser tevens beroep ingesteld tegen het besluit van verweerder van 24 augustus 2008 waarbij de aanvraag van eiser om verlening van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 van de Vw 2000 is afgewezen. Op diezelfde datum is een verzoek om een voorlopige voorziening ingediend, waarbij is verzocht uitzetting van eiser achterwege te laten totdat op het beroep zal zijn beslist.

4. Het verzoek om een voorlopige voorziening, alsmede het beroep ingesteld tegen het besluit van verweerder tot oplegging van de vrijheidsontnemende maatregel, is behandeld ter zitting van 5 september 2008. Eiser is aldaar in persoon verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen door zijn voornoemde gemachtigde. Tevens was ter zitting aanwezig D. Hokmabad, tolk in de Azeri taal. De voorzieningenrechter/rechtbank, hierna te noemen: rechtbank, heeft het onderzoek ter zitting gesloten.

II. FEITEN

In dit geding wordt uitgegaan van de volgende feiten.

AWB 08/30560, AWB 08/30578, AWB 08/30581 inzake .

2

1. Op 18 februari 2004 heeft eiser een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd ingediend. Bij besluit van 23 juli 2004 heeft verweerder de aanvraag afgewezen. Bij uitspraak van 3 februari 2004 (AWB 04/37383) heeft deze rechtbank, zittingsplaats Assen, het tegen voornoemd besluit ingestelde beroep ongegrond verklaard. Het hiertegen ingestelde hoger beroep bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (AbRS) is bij uitspraak van 28 juni 2005 (200501896/1) ongegrond verklaard, waarmee het besluit van 23 juli 2004 onherroepelijk is geworden.

2. Op 7 juli 2008 heeft eiser een asielaanvraag ingediend in het Verenigd Koninkrijk. Op 16 juli 2008 hebben de Britse autoriteiten op grond van de Verordening (EG) 343/2003 (Dublin II) aan de Nederlandse autoriteiten verzocht de behandeling van de asielaanvraag van eiser over te nemen. Eiser is op 19 augustus 2008 overgedragen aan de Nederlandse autoriteiten.

III. ASIELRELAAS

1. Eiser heeft het volgende relaas aan zijn eerste aanvraag ten grondslag gelegd.

Eiser was gedurende ongeveer een jaar lid van de () en verbleef in een kamp in Irak. Toen bleek dat de ideologie van de anders was dan zijn ideeën, is het hem toegestaan de te verlaten. Na terugkeer in Iran is eiser opgepakt en ter dood veroordeeld. Eiser is ontsnapt uit de gevangenis, naar Turkije vertrokken en na een jaar naar Nederland gereisd.

2. Eiser heeft het volgende relaas aan zijn tweede aanvraag ten grondslag gelegd.

Eiser is drie jaar geleden in het Verenigd Koninkrijk lid geworden van een Zuid-Azerbeidjaanse oppositiegroepering, de . Eiser heeft hiervoor diverse activiteiten verricht zoals het maken van propaganda, het werven van nieuwe leden, het deelnemen aan protestacties en het spreken op radio en televisie, een Zuid-Azerbeidjaanse oppositiezender. Andere leden van de partij zijn in Iran gearresteerd en vermoord. Eiser vreest bij terugkeer hetzelfde lot.

IV. STANDPUNTEN PARTLIJN

1. Verweerder heeft de aanvraag van eiser binnen 48 procedures in het aanmeldcentrum (AC) afgewezen op grond van artikel 4:6 van de Awb. Eiser beroept zich in het gehoor inzake nieuwe feiten en omstandigheden van 21 augustus 2008 op hetgeen hij in de eerdere asielprocedure heeft aangevoerd. Het staat in rechte vast dat dit niet geloofwaardig is. De activiteiten van eiser ten behoeve van de in het Verenigd Koninkrijk worden, indien van de geloofwaardigheid zou moeten worden uitgegaan, door verweerder beschouwd als feiten en omstandigheden die zich hebben voorgedaan na het nemen van het eerdere besluit. Op voorhand is echter uitgesloten dat deze activiteiten kunnen afdoen aan het eerdere besluit, nu het geen voortzetting betreft van activiteiten die eiser in het land van herkomst heeft ontplooid waardoor eiser niet als refugie sur place kan worden beschouwd. Eiser heeft derhalve geen nieuwe feiten en omstandigheden in de zin van artikel 4:6 van de Awb aangevoerd. Eisers beroep op artikel 3 van het (Europees) Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM) kan niet slagen. Uit eisers verklaringen is immers niet gebleken dat de autoriteiten van Iran op de hoogte zijn van zijn gestelde activiteiten.

2. Eiser stelt zich op het standpunt dat verweerder de aanvraag, gelet op de vereiste zorgvuldigheid, niet binnen 48 procedures heeft kunnen afdoen. Eiser meent dat hij in aanmerking komt voor de gevraagde verblijfsvergunning. Er is wel degelijk sprake van nieuwe feiten en omstandigheden die kunnen afdoen aan het eerdere besluit. Eiser was immers eerder lid van de een organisatie die zich verzet tegen de Iraanse autoriteiten. Thans heeft hij zijn politieke activiteiten voortgezet voor een andere organisatie, die zich eveneens verzet tegen de Iraanse autoriteiten. Het gaat derhalve wel degelijk om een voortzetting van eerder gedrag, nu deze rechtbank in de uitspraak van 3 februari 2005 het beroep in de eerdere aanvraag weliswaar ongegrond heeft verklaard vanwege het ontbreken van een paspoort en vaagheid van een deel van eisers verklaringen, doch tevens heeft geoordeeld dat

AWB 08/30580, AWB 08/30578, AWB 08/30581 inzake

3

eiser wel gedetailleerd heeft verklaard over zijn gevangenschap en foto's heeft overgelegd waarop hij bij demonstraties van de is te zien. Vanwege zijn activiteiten heeft eiser wel degelijk te vrezen voor vervolging en een behandeling in strijd met artikel 3 van het EVRM.

V. OVERWEGINGEN

Ten aanzien van het verzoek om een voorlopige voorziening, samenhangend met het beroep tegen het afwijzende besluit op de asielaanvraag

1. Aan de orde is de vraag of er gegeven de spoedeisendheid van het verzoek aanleiding bestaat een voorlopige voorziening te treffen in die zin dat het besluit van verweerder om de uitzetting niet achterwege te laten wordt geschorst.
2. Op grond van artikel 8:86 van de Awb heeft de voorzieningenrechter na behandeling ter zitting van het verzoek om een voorlopige voorziening de bevoegdheid om, indien hij van oordeel is dat nader onderzoek redelijkerwijs niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak, onmiddellijk uitspraak te doen in de hoofdzaak. Eiser is tijdig op deze bevoegdheid gewezen.
3. De AC-procedure voorziet in afdoening van asielverzoeken binnen 48 procedures. Deze procedure leent zich slechts voor die zaken waarvan verweerder, daarbij de vereiste zorgvuldigheid in acht nemend, binnen deze korte termijn kan beoordelen of de aanvraag op grond van artikel 30 of 31 van de Vw 2000 kan worden afgewezen.
4. De rechtbank stelt vast dat eiser reeds eerder een aanvraag voor een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd heeft ingediend, waarop onherroepelijk afwijzend is beslist. Dit geeft aanleiding voor de navolgende overwegingen.
 - 5.1. Ingevolge artikel 4:6, eerste lid, van de Awb is de aanvrager in geval van een herhaalde aanvraag gehouden nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden te vermelden. Ingevolge het tweede lid van artikel 4:6 van de Awb kan het bestuursorgaan de aanvraag zonder toepassing te geven aan artikel 4:5 van de Awb afwijzen onder verwijzing naar zijn eerdere afwijzende beschikking, wanneer niet zulke feiten of omstandigheden worden vermeld.
 - 5.2. Uit de jurisprudentie van de AbRS (onder meer de uitspraak van 13 juli 2006, JV 2006, 397 en de uitspraak van 20 april 2007, JV 2007, 263) vloeit voort dat, indien na een eerdere afwijzende beslissing een materieel vergelijkbare beslissing wordt genomen, voorshands moet worden aangenomen dat het in die beslissing uiteengezette beoordelingskader in de weg staat aan een rechterlijke toetsing van dat besluit, als ware het een eerste afwijzing. Slechts indien en voor zover door de vreemdeling in de bestuurlijke fase nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden (nova) zijn aangevoerd, dan wel uit het aldus door hem aangevoerde kan worden afgeleid dat zich een voor hem relevante wijziging van het recht voordoet, kunnen dat besluit, de motivering ervan en de wijze waarop het tot stand is gekomen door de bestuursrechter worden getoetst. Dit is slechts anders, indien zich bijzondere, op de individuele zaak betrekking hebbende, feiten en omstandigheden als bedoeld in overweging 45 van het arrest van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM) van 19 februari 1998 (Bahaddar tegen Nederland; JV 1998, 45) voordoen.
 - 5.3. Voor de beoordeling van een besluit op een herhaalde aanvraag, zal de voorzieningenrechter derhalve los van de stellingen van partijen, direct moeten treden in de vraag of aan de aanvraag nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden ten grondslag zijn gelegd. Daaronder moeten worden verstaan feiten of omstandigheden die zijn voorgevallen na het nemen van het eerdere besluit of die niet voor het nemen van dat besluit konden, en derhalve, gelet op artikel 31, eerste lid, van de Vw 2000, behoorden te worden aangevoerd, alsmede stukken die kunnen dienen ter ondersteuning van reeds eerder aangevoerde feiten of omstandigheden die niet voor het nemen van het eerdere besluit konden en derhalve gelet op voornoemde bepaling behoorden te worden overgelegd. Is hieraan

AWB 08/30580, AWB 08/30578, AWB 08/30581

4

voldaan, dan is niettemin geen sprake van nieuw gebleken feiten of omstandigheden die een hernieuwde rechterlijke beoordeling rechtvaardigen, indien op voorhand is uitgesloten dat hetgeen alsmog is aangevoerd of overgelegd kan afdoen aan het eerdere besluit en de overwegingen waarop dat rust.

6.1. Aan de herhaalde asielaanvraag heeft eiser, blijkens het gehoor inzake nieuwe feiten en omstandigheden van 21 augustus 2008 en zoals hierboven onder onderdeel III.2 uiteengezet, ten grondslag gelegd dat hij activiteiten ontplooit voor de dat de Iraanse autoriteiten hiervan op de hoogte zijn en dat hij hierdoor het risico loopt bij terugkeer te worden gearresteerd en vermoord.

6.2. Ten bewijze van het voorgaande heeft eiser bij zijn aanvraag de volgende documenten overgelegd:

- foto's van protestacties van in het Verenigd Koninkrijk waarop eiser staat afgebeeld;
- algemene informatie van Vluchtelingenwerk Nederland over de situatie in Iran;
- een kopie van een lidmaatschapsverklaring van van 21 augustus 2008.

6.3. In beroep heeft eiser de volgende documenten overgelegd:

- foto's, onder meer van protestacties van in het Verenigd Koninkrijk, waarop eiser staat afgebeeld;
- een lidmaatschapskaart van

7.1. Vast staat dat de onder 6.1 genoemde feiten en omstandigheden zich hebben voorgedaan na het vorige besluit en derhalve zijn aan te merken als nieuw gebleken feiten en omstandigheden. Naar het oordeel van de rechtbank is voorts geen sprake van feiten waarvan op voorhand is uitgesloten dat deze kunnen afdoen aan het eerdere besluit. De enkele omstandigheid dat het relaas dat eiser aan zijn eerste asielaanvraag ten grondslag heeft gelegd ongeloofwaardig is bevonden, is immers in ieder geval niet van beslissende invloed op de mogelijkheid dat hij vanwege zijn huidige relaas na terugkeer naar Iran een reëel risico loopt op schending van artikel 3 EVRM. Dit betekent dat artikel 4:6 van de Awb niet aan beoordeling van het besluit door de rechtbank in de weg staat.

7.2. Hieruit volgt tevens dat verweerder ten onrechte het besluit heeft afgewezen onder verwijzing naar artikel 4:6 van de Awb. Nu uit het bestreden besluit echter volgt dat verweerder de aanvraag tevens inhoudelijk heeft beoordeeld, hetgeen heeft geleid tot een afwijzing, waartegen de beroepsgronden zijn gericht, zal de rechtbank de rechtmatigheid van de inhoudelijke overwegingen van verweerder beoordelen.

8. Ingevolge artikel 28, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vw 2000 is de Minister bevoegd de aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd in te willigen, af te wijzen dan wel niet in behandeling te nemen.

9. Op grond van artikel 29, eerste lid, van de Vw 2000 kan -voor zover hier van belang- een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 van de Vw 2000 worden verleend aan de vreemdeling:

- a. die verdragsvluchteling is;
- b. die aannemelijk heeft gemaakt dat hij gegronde redenen heeft om aan te nemen dat hij bij uitzetting een reëel risico loopt om te worden onderworpen aan folteringen, aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen;
- c. van wie naar het oordeel van Onze Minister op grond van klemmende redenen van humanitaire aard die verband houden met de redenen van zijn vertrek uit het land van herkomst, in redelijkheid niet kan worden verlangd dat hij terugkeert naar het land van herkomst;
- d. voor wie terugkeer naar het land van herkomst naar het oordeel van Onze Minister van bijzondere hardheid zou zijn in verband met de algehele situatie aldaar.

AWB 08/30580, AWB 08/30578, AWB 08/30581 inzake

5

10. Artikel 31, eerste lid, van de Vw 2000 bepaalt dat een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning als bedoeld in artikel 28 van de Vw 2000 wordt afgewezen indien de vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat zijn aanvraag is gegrond op omstandigheden die, hetzij op zich zelf, hetzij in verband met andere feiten, een rechtsgrond voor verlening vormen.

11.1. Verweerder heeft zich op het standpunt gesteld dat eiser niet voor een vergunning op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vw 2000 in aanmerking komt. Daaraan heeft verweerder ten grondslag gelegd dat eiser geen refugie sur place is omdat niet is voldaan aan het continuïteitsvereiste. Eiser stelt dat wel aan het continuïteitsvereiste wordt voldaan. Eiser is immers reeds gevlucht uit zijn land vanwege zijn activiteiten tegen het Iraanse regime. Zijn activiteiten voor zijn eveneens gericht tegen het Iraanse regime, zodat deze als een voortzetting van zijn eerdere politieke activiteiten in Iran dienen te worden beschouwd.

11.2 Het beleid inzake réfugiés sur place is opgenomen in hoofdstuk C2/2.6 van de Vreemdelingencirculaire (Vc) 2000. Het heeft – voor zover hier relevant – betrekking op de situatie dat iemand bij vertrek uit het land van herkomst geen vervolging te vrezen had, maar op een later tijdstip tijdens zijn verblijf buiten het land van herkomst vluchteling wordt. Iemand kan refugie sur place worden indien hij ten gevolge van zijn eigen activiteiten buiten het land van herkomst gegronde reden heeft te vrezen voor vervolging als hij naar dat land zou terugkeren. Deze activiteiten kunnen pas dan aanleiding zijn voor statusverlening als het gaat om een voortzetting van het gedrag dat in het land van herkomst aanleiding had kunnen geven tot moeilijkheden, dus een voortzetting van activiteiten die de asielzoeker in het land van herkomst heeft ontplooid (het zogenaamde continuïteitsvereiste). Een asielzoeker wiens omstandigheden op zichzelf geen aanleiding vormen voor het aannemen van vluchtelingschap, kan ook geen aanspraak maken op vluchtelingschap door met opzet de publieke aandacht op zijn persoon te vestigen.

11.3 Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder terecht geoordeeld dat niet wordt voldaan aan het continuïteitsvereiste. Het staat in rechte vast dat het relaas dat eiser aan zijn eerste aanvraag ten grondslag heeft gelegd in zijn geheel ongeloofwaardig is. De stelling van eiser dat de het relaas slechts gedeeltelijk ongeloofwaardig is bevonden, berust op een onjuiste lezing van de in II.1 vermelde uitspraak van deze rechtbank, zittingsplaats Assen. De door eiser naar voren gebrachte nieuwe feiten en omstandigheden werpen geen nieuw licht op de beoordeling van de geloofwaardigheid van het asielrelaas in die uitspraak. Verweerder heeft derhalve terecht geoordeeld dat eiser niet in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vw 2000.

12.1. Verweerder heeft zich voorts op het standpunt gesteld dat eiser niet in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder b, van de Vw 2000. Daaraan heeft verweerder het volgende ten grondslag gelegd. Uit de verklaringen van eiser is niet gebleken dat de Iraanse autoriteiten op de hoogte zijn van zijn gestelde activiteiten. Immers, niet is gebleken dat eiser in Engeland of zijn familieleden in Iran problemen hebben ondervonden van de activiteiten van eiser. Dat eiser heeft verklaard dat de schotelantenne van zijn ouders is verwijderd doet hier niet aan af, nu schotelantennes in Iran verboden zijn. Eiser baseert de bekendheid van zijn lidmaatschap en activiteiten voor [] geheel op eigen vermoedens.

12.2 Eiser heeft in beroep aangevoerd dat hij vanwege zijn activiteiten wel degelijk reden heeft te vrezen voor behandeling in strijd met artikel 3 van het EVRM. Niet gesteld kan worden dat de Iraanse autoriteiten hiervan geen weet zouden hebben nu eiser was te horen en zien op televisie en internet en dit ook voor de Iraanse autoriteiten toegankelijk is. Bovendien is tegen de moeder van eiser gezegd bij het verwijderen van de schotelantenne, dat de autoriteiten wisten dat zij naar [] televisie keek.

12.3. De rechtbank is van oordeel dat verweerder terecht heeft geoordeeld dat niet aannemelijk is dat hij ten gevolge van zijn activiteiten voor de [] een reëel risico loopt op schending van artikel 3

AWB 08/30580, AWB 08/30578, AWB 08/30581 inzake A.R. Imani

6

van het EVRM. De enkele omstandigheid dat de schotel antenne van zijn moeder is verwijderd is onvoldoende om aan te nemen dat hij in de negatieve belangstelling van de autoriteiten staat, nu – zoals verweerder onweersproken heeft gesteld – schotelantennes in het algemeen verboden zijn in Iran. Ook de aan eisers moeder gericht mededeling dat de autoriteiten weten dat zij naar televisie kijkt is daartoe onvoldoende. Verweerder heeft derhalve terecht geoordeeld dat eiser niet in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder b, van de Vw 2000.

13. De rechtbank is gelet op het voorgaande van oordeel dat verweerder de aanvraag binnen het AC heeft kunnen afwijzen.

14. Uit het voorgaande volgt dat nader onderzoek redelijkerwijs niet kan bijdragen aan beoordeling van de hoofdzaak. De rechtbank ziet derhalve aanleiding om met toepassing van artikel 8:86 Awb onmiddellijk op dat beroep te beslissen. Het beroep tegen de afwijzende beschikking op de asielaanvraag van eiser zal ongegrond worden verklaard. Dat brengt mee dat het verzoek om voorlopige voorziening bij gebrek aan belang dient te worden afgewezen.

Ten aanzien van de vrijheidsontnemende maatregel

15. Verweerder is op grond van artikel 6, eerste en tweede lid, van de Vw 2000 bevoegd een vreemdeling aan wie toegang tot Nederland is geweigerd, een ruimte of plaats als bedoeld in het eerste en tweede lid van dit artikel aan te wijzen, waar hij zich dient op te houden. Verweerder voert het beleid dat onder meer tot - voortzetting van - de maatregel ex artikel 6 van de Vw 2000 wordt besloten indien de asielaanvraag binnen de aanmeldcentrumprocedure is afgewezen.

16. De rechtbank stelt vast dat eiser geen gronden tegen de oplegging van de maatregel heeft aangevoerd. De rechtbank is ook overigens van oordeel dat de toepassing of tenuitvoerlegging van de maatregel ex artikel 6 van de Vw 2000 thans niet in strijd is met de Vw 2000 en evenmin bij afweging van alle daarbij betrokken belangen in redelijkheid ongerechtvaardigd is te achten. Derhalve wordt het beroep ongegrond verklaard en het verzoek om schadevergoeding afgewezen.

In alle zaken

17. Van omstandigheden op grond waarvan een van de partijen zou moeten worden veroordeeld in de door de andere partij gemaakte proceskosten, is niet gebleken.

AWB 08/30580, AWB 08/30578, AWB 08/30581 inzake

7

VI. BESLISSING

De voorzieningenrechter
in de zaak geregistreerd onder nummer AWB 08/30578:

- verklaart het beroep ongegrond;

in de zaak geregistreerd onder nummer AWB 30580:

- wijst het verzoek om een voorlopige voorziening af.

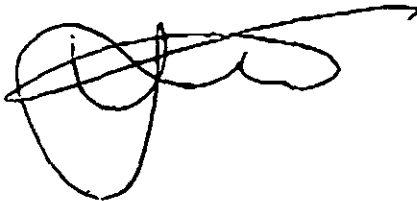
De rechtbank
in de zaak geregistreerd onder nummer AWB 08/30581:

- verklaart het beroep tegen de vrijheidsontnemende maatregel ongegrond;

- wijst het verzoek om toekenning van schadevergoeding af.

Deze uitspraak is gedaan op 12 september 2008 door mr. H.J. Fehmers, voorzitter, tevens voorzieningenrechter, in tegenwoordigheid van drs. Y.A.P. Huijbregts-Kegels, griffier, en bekendgemaakt door verzending aan partijen op de hieronder vermelde datum.

De griffier

De rechter

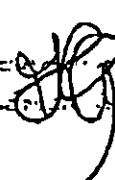

Afschrift verzonden op: **12 SEP. 2008**

Conc.: YHK

Coll: EW

D: C

VOOR KOPIE VAN DE UITSpraak
AFBRINGEN BIJ DE RAAD VAN STATE
TE WAGeningen

Tegen de uitspraak in beroep kunnen partijen binnen een week na de verzending van een afschrift van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (adres: Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage). De termijn voor het instellen van hoger beroep ter zake van de asielaanvraag bedraagt één week.

De termijn voor het instellen van hoger beroep ter zake van de vrijheidsontnemende maatregel bedraagt eveneens één week. Naast de vereisten waaraan het beroepschrift moet voldoen op grond van artikel 6:5 van de Awb (zoals het overleggen van een afschrift van deze uitspraak) dient het beroepschrift ingevolge artikel 8:5, eerste lid, van de Vw 2000 een of meer grieven te bevatten. Artikel 6:6 van de Awb (herstel verzuim) is niet van toepassing.

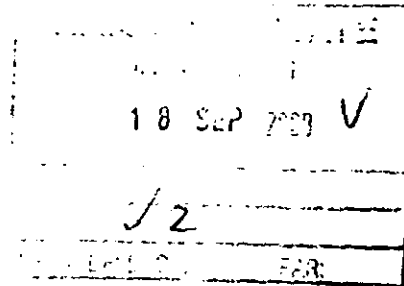
Tegen de uitspraak op het verzoek om een voorlopige voorziening staat geen rechtsmiddel open.

ADVOCATEN EN PROCUREURS

I

Raad van State,
Afdeling Bestuursrechtspraak
Hoger Beroep Vreemdelingenzaken,
Postbus 16113,
2500 BC Den Haag.
Per fax: 070-3651380 en per Falk koerier

Amsterdam, 17 september 2008,
Inzake: 'Staat

per fax
 per post
 per post (ter bevestiging van reeds gezonden fax)

Hoger Beroep ex artikel 84 Vreemdelingenwet van:

Naam bepaaldelijk gevolmachtigde: mr J.M. Niemer
Plaats van vestiging: Amsterdam,
Telefoonnummer: 020-7880120
Faxnummer: 020-6757971

Ten behoeve van de vreemdeling (m)
Achternaam:
Voornamen:
Geboortedatum:
Geboorteplaats:
Nationaliteit: Iraanse,
Verblijvende in het detentiecentrum Schiphol Oost,

Uitspraak, waarvan beroep:

Appellant komt in beroep van de uitspraak van de Rechtbank 's Gravenhage, zittinghoudende te Amsterdam, Vreemdelingenkamer d.d. 12 september 2008, AWB 08/30580 en AWB 08/30581.
Een kopie van de uitspraak wordt hierbij overgelegd. (prod. 1)

Gemachtigde, mr J.M. Niemer, advocaat te Amsterdam, verklaart door appellant bepaaldelijk te zijn gevolmachtigd om dit hoger beroep in te stellen.

Grieven.

Grief 1

In de overwegingen 7.1 en 7.2 op bladzijde 4 van de bestreden beslissing, stelt de Rechtbank vast, dat er sprake is van nieuw gebleken feiten en omstandigheden. Naar het oordeel van de Rechtbank is voorts geen sprake van feiten, waarvan op voorhand is uitgesloten, dat deze kunnen afdoen aan het eerdere besluit. Hieruit volgt, dat verweerder ten onrechte het besluit (bedoeld zal zijn het verzoek) heeft afgewezen, onder verwijzing naar artikel 4:6 van de AWB.

Ondanks deze conclusie, komt de Rechtbank niet tot een gegrondverklaring van het beroep, maar stelt dat verweerder de aanvraag tevens inhoudelijk heeft beoordeeld, hetgeen heeft geleid tot een afwijzing en op grond daarvan beoordeelt de Rechtbank de rechtmatigheid van de inhoudelijke overwegingen van verweerder.

Appellant merkt hierover op, dat de Rechtbank hiermee buiten de grenzen van het geschil treedt.

In de beschikking d.d. 24 augustus 2008, stelt de Staatssecretaris van Justitie, dat de aanvraag van appelland tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel wordt afgewezen, op grond van artikel 4:6 van de Algemene Wet Bestuursrecht. Vervolgens wordt gesteld, op bladzijde 3 van deze beschikking, dat de door appelland aangevoerde activiteiten in Engeland, ten behoeve van de niet kunnen afdoen aan het eerdere besluit, omdat er geen sprake zou zijn van voortzetting van het gedrag, dat in het land van herkomst aanleiding had kunnen geven tot moeilijkheden. Met verwijzing naar de eerdere uitspraken van de Rechtbank te 's Gravenhage, nevenzittingsplaats Assen en de Raad van State d.d. 28 juni 2005, wordt geconcludeerd, dat er geen sprake is van nieuwe feiten en omstandigheden. Verweerder beoordeelt de aanvraag derhalve geenszins inhoudelijk, maar stelt zich op het standpunt, dat er geen sprake is van nieuwe feiten en omstandigheden, die kunnen afdoen aan het eerdere besluit. Uitsluitend met betrekking tot de toepassing van artikel 3 EVRM, is sprake van een inhoudelijke overweging door verweerder, maar ook in die overweging, stelt verweerder, dat er sprake is van een herhaling van zetten en dat de onderhavige aanvraag niet is gestoeld op nieuwe feiten en omstandigheden. Verweerder heeft de aanvraag derhalve geenszins inhoudelijk beoordeeld, maar zich slechts gesteld op het standpunt, dat er geen sprake is van nieuwe feiten en omstandigheden.

Gelet op de conclusie van de Rechtbank, dat er wel sprake is van nieuw gebleken feiten en omstandigheden, waarvan niet is uitgesloten, dat ze kunnen afdoen aan het eerdere besluit, had de Rechtbank het beroep gegrond dienen te verklaren en de bestreden beslissing van verweerder dienen te vernietigen.

Grief 2:

In overweging 11.3 oordeelt de Rechtbank, dat verweerder terecht heeft geoordeeld, dat niet wordt voldaan aan het continuïteitsvereiste, omdat in rechte vaststaat, dat het relaas, dat appelland aan zijn eerste aanvraag ten grondslag heeft gelegd in zijn geheel ongelooftwaardig is.

Appelland merkt daarover op, dat zijn eerste asielerzoek werd afgewezen, omdat hij toerekenbaar geen documenten had overgelegd en zijn verklaringen te vaag en te summier zouden zijn. De Rechtbank 's Gravenhage, nevenzittingsplaats Assen, heeft daarover in beroep geoordeeld, dat dit standpunt van verweerder door eiser onvoldoende was weersproken. Daarnaast heeft de Rechtbank 's Gravenhage, nevenzittingsplaats Assen echter geoordeeld, dat hij op andere punten ten aanzien van zijn betrokkenheid bij [redacted] wel gedetailleerd heeft verklaard en foto's heeft overgelegd, waaruit zijn deelname aan demonstraties blijkt. Deze gedetailleerde verklaringen, de foto's en de gedetailleerde verklaringen over zijn verblijf in de Evin gevangenis deden hieraan niet af. Hieruit volgt dus geenszins, dat appelland eerder niet politiek actief is geweest en eerst in Engeland politiek actief zou zijn geworden. Ook uit de eerdere procedure blijkt wel degelijk van politieke activiteiten van appelland. Ten onrechte concludeert de Rechtbank, dat niet is voldaan aan het continuïteitsvereiste en dat verweerder terecht heeft geoordeeld, dat hij niet in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning, op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vw 2000. Overigens heeft verweerder dit niet geoordeeld, verweerder heeft de asielaanvraag afgewezen, onder verwijzing naar de eerdere afwijzende beschikking en niet geoordeeld, of hij in aanmerking dient te komen voor een verblijfsvergunning, op grond van artikel 29 Vw.

Grief 3:

In overweging 12.3 oordeelt de Rechtbank, dat verweerder terecht heeft geoordeeld, dat niet aannemelijk is, dat hij tengevolge van zijn activiteiten voor [redacted] een reëel risico loopt op schending van artikel 3 van het EVRM. De enkele omstandigheid, dat de schotelantenne van zijn moeder is verwijderd en de mededeling van de autoriteiten, dat zij weten, dat zij naar [redacted] televisie kijkt, is daarvoor onvoldoende. Ongemotiveerd gaat de Rechtbank voorbij aan het feit, dat appelland actief was op internet voor [redacted] en te zien en te horen was op [redacted] televisie. Deze informatiebronnen zijn ook toegankelijk voor de Iraanse autoriteiten. Voorts is hij gefotografeerd en zijn de foto's op internet gepubliceerd. Het is onwaarschijnlijk, dat de Iraanse autoriteiten niet van zijn activiteiten op de hoogte zouden zijn, nu informatie daarover op openbaar toegankelijke bronnen te vinden is. Daarbij is van belang, dat uit de ambtsberichten van het Ministerie van Buitenlandse Zaken blijkt, dat Azeri's in Iran vervolgd worden. Gelet op de toegankelijkheid van de nieuwsbronnen en de houding van de Iraanse autoriteiten tegenover oppositionele activiteiten, kan men er niet van uitgaan, dat de autoriteiten niet op de hoogte zouden zijn van de politieke activiteiten van appelland. Appelland is derhalve van mening, wel degelijk een reëel risico op vervolging en een behandeling, in strijd met artikel 3 EVRM te vrezten te hebben.

Petitum

Uw College wordt verzocht:

1. de bestreden uitspraak en het onderliggende besluit te vernietigen;
2. een termijn te bepalen, waarbinnen geïntimeerde opnieuw in deze zaak zal dienen te voorzien,
3. geïntimeerde te veroordelen in de kosten, van beide gedingen, inclusief het salaris van de gemachtigde.

Toevoeging werd aangevraagd.

Adres gemachtigde:

Cornelis Krusemanstraat 52, 1075 NR Amsterdam.

J.M. Niemer,
gemachtigde